

מישיבת לב

מעייני חיזוק וזמזומה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לענו וקחי נא לך
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

דיבורים מלב אל לב
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי

שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

ר' איד, מישהו מתבונן בך!

יוסל אחר לגמרי - "יוסף הצדיק" - חזק גיבור יציב ומלא עוצמה. הוא אמר ליצה"ר בפרצוף "לא!" קצר ועוצמתי, והמשיך הלאה - - -

* * *

מו"ר שליט"א מספר: (ראה אר"א - ימים נוראים עמוד ק"ב) "פריץ עשיר ובעל אחוזה שהחזיק בחצרו 'מושקה' התגאה כי המושקה שלו הינו נאמן וירא שמים שמוכן לוותר על הכול בשביל לקיים מצוות דתו. אורחו פריץ מכפר אחר טען נגדו כי היהודים כולם נוכלים וצבועים ורק בצע כסף עומד לנגד עיניהם.

הפריץ המארח הרצה להוכיח את צדקת דבריו, הניח סכום כסף גדול בדרך בה עובר היהודי בשונו מבית הכנסת, והסתיר את עצמו בקרבת מקום לראות היעמדו דבריו כי הגיד להם אשר 'מושקה' יהודי.

היהודי שהיה עני מרוד עמד מול ניסיון קשה, היצה"ר ניסה לפתותו למצא התרים דחוקים לזכות בממון, אך לבסוף הוא התגבר, עמד בניסיון והמשיך בדרכו מבלי לגעת בכסף...

הפריץ התגלה איליו ואמר לו: זכית! לולא היית נוגע בכסף כי אז היית

חוטף ממני מכות רצח ונוחל סוף מר, עכשיו שעל ידך ניצחתי את ידידי עמו התערבתי על סכום גדול - כעת אשלם לך מענק נאה כמיטב יכולתי בעין יפה - - -

* * *

תארו לעצמכם אילו היה היהודי יודע כי הפריץ עומד ומביט בו מן הצד, בעוד שבאמת אין כאן לא כסף ולא הזדמנות, לא אוצר ולא התעשרות, אלא אך ורק מבחן שיכול להביא עליו חלילה אסון או לעומת זאת להעמיד אותו על נס ולפרסם את שמו היקר והטוב.

כך בדיוק הוא כל ניסיון, אין כאן שום הזדמנות לרווח או לקורת רוח גשמית כל שהיא, כי אין אדם יכול לקחת פירור של קורת רוח שלא ניתן לו מן השמים, הכול זה רק מבחן - נתת ליראך נס להתנוסס.

עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים - - -

יוסל, בחור מבית שבור בעל נפש חלושה, לא הצליח בחיי הישיבה - מחד גיסא היה יוסל בעל מח מבריק, כל טיפת חדשות תפסה את כל ישותו והוא ירד לנבכי פרטיה ופרטי פרטיה, ביתר אותה לחלקיקים וערך אותה לנתחיה, עד שהיה למלך הנייעס שיועד כל דבר באופן הכי עדכני ומדוייק.

כל שבב חדשות טופל בידיו האמונות של יוסל, והבליח באור יקרות אחרי שקיבל אצלו פרשנות מדוייקת שאף הוצגה בשפה הרגוטה ובהירה שהפליאה את שומעי לקחו הנלהבים...

לעומת זאת דווקא בשטח התורני היה משום מה מוחזק נתקע ונאטם, שם מהר מאוד אבד לו הריכוז, והוא לא הצליח לשבת יותר ממספר רגעים אל מול הספר. משהו קיפץ בתוכו והכריחו לקום ולצאת כל רגע, כאשר בסופו של דבר התנהגותו וחולשתיו גרמו לו להיות מפלטי הישיבה ולהפוך להולך בטל ויושב קרנות - - -

משהו הכריחו לקום ולצאת כל רגע, כאשר בסופו של דבר התנהגותו וחולשתיו גרמו לו להיות מפלטי הישיבה...

על אף התדרדרותו ומעבריו הקשים, יוסל הגיע מבית עם שורשים טובים וטהורים, הוא שאף מאד להיות טוב, ללכת בדרך הישרה ולעשות מה שהקב"ה רוצה ממנו, אך בכל פעם הוא מעד ונפל שוב...

יום אחד נקלע יוסל לניסיון מר וקשה, לבו בכה בקרבו, הוא כל כך פחד ליפול שוב, הוא כל כך רצה לצאת כגיבור וידו על העליונה, אך הוא חש כי צבתות הפלדה האכזריות של היצר הרע חזקות מנפשו החלושה והעיפה, הוא פחד כי שוב האכזר הזה יחשוף מולו שיניים צהובות חדות וילגלג על חולשתו, על שנפל שוב למלתעות הרשע שלו...

לפתע עבר על ידו מישהו במהירות, תחב לידו פתק קטן וברר. יוסל פותח את הפתק המקופל, אותיות קטנות ובעורות מרצדות מול עיניו: "יוסל, תזהר, אתה מצולם! מישהו מנסה להפיל אותך במטרה להכתיים את שמך ולפגוע בך!..."

בין רגע התפוגג הסיפור כולו, כמו חלום בלהות מצמרר. יוסל, כאילו ונפשו היתה נפש איתנה חצובה בסלע, כאילו הוא בא מבית בריא וחם, ונפשו מעולם לא היתה פצועה וסוערת בים של גלים טורפים.

• שאלה • בליקו"מ כותב רביז"ל עה"פ "בצר הרחבת לי" שבתוך כל צרה צריך למצא הרחבה, הדבר מובן בגשמיות אבל האם ואיך אפשר למצוא הרחבה במצב הנוכחי בו אוסרים בכל יום בחורי ישראל במטרה להעבירם על הדת?

תשובה: ההרחבה היא שהבחורים היושבים בכלא נלחמים בעקשנות ואינם נכנעים ולא יכנעו לעולם, הם לא יוכלו לנו! בע"ה - רואים את זה...

• שאלה • מה יש לעשות להמתיק הגזירה הנוראה הזאת?

תשובה: צריך לעשות כל טצדקי להיפטר מהגזירות האלו, לעשות כל מה שרק יכולים. אם לא נרצה להיכנע לגזירות שלהם הם לא יוכלו לנו, הם לא יצליחו במיזמותיהם! אי אפשר לנצח ציבור שלם!

• שאלה • מה עושה בחור שקם בבוקר ומרגיש יובש, כל יום אותו דבר, איך מתחדשים?

תשובה: קמים בבוקר ומחליטים: מהרגע הזה אני הולך להיות ערליכער איד! לעבוד את ה'. למחרת שוב, קמים ומחליטים כי מעכשיו אני מתחיל לעבוד את ה', כך בכל יום עם קבלה מחדש, עי"ז מעלים נחת רוח להשי"ת בלי גבול.

• שאלה • נכנסנו עתה לזמני תשובה ממשמשיין ו'באין, בתשובה יש הרבה פרטים...?

תשובה: על זה לימד אותנו רבינו הענין של תפילה, להתפלל ולצעוק אל השי"ת. בפשיטות לפנות איליו ולבקש: "רבש"ע השב אותי איליך! החזר אותי בתשובה!"

ע"י תהילים 'קונים' את השי"ת

מתוך שיחה לבחורי ישיבת "נחלי דעת" לונדון - סיון תשפ"ו

עשרה פעמים, ועוד הרבה פעמים, עד שיכנסו הדברים בלבו.

השי"ת יעזור שנדע ממנו יתברך תמיד.

**איך זוכים להמשיך
קדושת א"י בכל מקום?**

לדבר מענין ארץ ישראל בכל עת. הבעש"ט אומר 'במקום שאדם חושב, שם הוא', כשאדם חושב ומדבר מארץ ישראל, הרי הוא בארץ ישראל.

**א"כ גם כשאדם נמצא
בא"י וחושב על חו"ל, הוא
לגמרי לא כאן?**

ה' ישמור וירחם.

כשזוכים לאהוב את ארץ ישראל ולשמוח עם ארץ ישראל, יש בזה קשר גדול להשי"ת.

**המנהל הנושא את עול
הכספי של הישיבה, מבקש
ברכה.**

השי"ת יעזור שיהיה לכם הצלחה גדולה, והממון לא יכביד עליכם מדי הרבה, ויהיה לכם זמן גם לעסוק בעבור נפשכם.

ברכה והצלחה בכל העניינים.

**תלמידי ישיבה מלונדון
באו ליומיים לארץ הקודש,
ומבקשים לקחת עמהם
איזה דעת מקדושת א"י.**

אתם נמצאים כעת במקום שכאן היה אור השראת השכינה, אפילו נביא לא היה יכול להתנבאות רק בארץ ישראל, וממילא כאשר אתם נמצאים במקום של השראת השכינה, תזכו מכאן והלאה להתחדש באמונה טהורה בהשגחה פרטית, ובקבלת עול מלכות שמים, לעסוק הרבה בתורה, ולברך כל ברכה בכונה מלה במלה, וכך יתקיים 'המברך יתברך', כי מי שמברך את השי"ת גם הוא יתברך.

**מה העצה לזכור
ולהרגיש תמיד את
השי"ת?**

דבר ראשון הוא לומר כל ברכה בכונה, מלה במלה.

ודבר שני הוא אמירת התהילים, כי ע"י התיבות שבספר תהילים אנו 'קונים' את הקב"ה.

יש לקבוע זמן מיוחד לאמירת תהילים, כל אחד מוצא את עצמו בפסוק אחר, כשיגיע פסוק שהוא 'שלו', יחזור עליו

ההורים שלכם חיים

דברי חיזוק שהשמיע מו"ר שליט"א
לקבוצה של ילדים יתומים ל"ע

הקב"ה. ותזכו להתחתן ותולידו בנים ובנות חיים וקיימים. שיהיה לכם טוב תמיד.

והעיקר שתלכו בדרך הישר והטוב, לקיים את התורה, לא לעבור על הדברים שאסור לעשות מן התורה, להיות קדושים ולקיים את המצוות של התורה, לא לעשות את העבירות שאסור לעשות. אז ההורים שלכם שמחים איתכם והקב"ה יברך אתכם שתהיו גדולים ותזכו לבנים ובנות ויהיה לכם כל טוב ברוחניות ובגשמיות.

**הילדים האלו, ילדים
יתומים, איך הם יכולים
להתחזק?**

ההורים שלכם גם כן חיים, אלא שאינם חיים פה אלא חיים בגן עדן, והם לומדים תורה, והם שמחים,

כשמודיעים להם שיש להם בנים בעוה"ז אשר לומדים תורה ומתפללים בכונה, הם מאד שמחים. הם מברכים אתכם, שתהיו גדולים ושתזכו לבנים ובנות חיים וקיימים, עוסקים בתורה.

אל לכם לדאוג, בשום אופן לא לדאוג! יש לכם אבא ויש לכם אמא. יש לכם

זאת התורה אדם

הקשר הנפלא הזה שמקשרים גופי תורה באמצעות הי"ג מידות שהתורה נדרשת בהם, שמדמים מילתא למילתא, אינו עירבוביא בעלמא ח"ו, ההנהגה של "ממרחק תביא לחמה" (משלי לא, יד) הוא בנין נפלא.

והנה בנין התורה הק' ע"י הי"ג מידות הוא בבחי' "זאת התורה אדם" (במדבר יט, יד) - התורה דומה לבנין האדם, אשר הוא בנוי מרמ"ח אברים ושס"ה גידים, ובכל אבר ובכל גיד גנוזים וטמונים מאות ואלפים רבים של פרטים רחניים וגשמיים, והם פועלים הן מכה הפלאות שמייצר כל אבר בנפרד, והן בכח הפלאות של התקשרות כל אבר לכלל האברים - כן מקושרים כל תרי"ג המצוות שהם כנגד האברים והגידים בקשר נפלא שאין כמוהו.

וענין זה יתברך ע"י כמה פסוקים בבניאיים, היה זה כאשר יצא יהונתן בן שאול להלחם בפלישתים, ומרוב עייפות חשכו עיניו, ועמד או אצל יערת הדבש "ויטבול אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותאורנה עיניו" (שמואל-א יד, כו) יש אומרים שהיה זה קני דבש, ויש אומרים שהיה שם דבש דבורים (עין ירושלמי ג, א), וטעם מהדבש, ואמר אז: "ראו נא כי אורו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה" (שם כט).

ולכאורה כאשר מתבוננים בדבר, כאשר האדם חשכו עיניו והוא טועם את הדבש, הדבש נכנס לושט, ומהושט לכרס, ומהכרס הוא פונה לבית הכסות ומשם לקיבה, ומשם לדקין וכו', וכיצד איפוא הגיע הדבש לעיניו...

מה אנו רואים כאן, כי זה ברור שאין עצם עובי הדבש נכנס לעיניו, אלא רק מכה הקשר הנפלא שהשי"ת הטביע פלאי פלאות בפנימיות אברי האדם שהם קשורים זה בזה, ותיכף כשטעם יהונתן מהדבש, תיכף אורו עיניו, כי האברים הפנימיים שולחים כל מזון למקומו, וכן שלחו חומר וך מהדבש אל העינים, ועל ידם אורו עיניו. כי הרמ"ח איברים ושס"ה גידים מקושרים זה בזה בקשר נפלא פלאי פלאים ויחדיזו יהיו תמים לשלמות בנין האדם.

(אוסף אמרים תורה - מאמר רביעי)

באר הפרוה שרים

'עיקר הגדולה היא שפלות' (לק"מ תניינא סי' ע"ב). וזה מכוח של משה - שמכח הסתכלות משה מקבלים התנוצצות המוחין, ומתגלים ביאורי התורה, חידושין דאורייתא והשגות קדושות כאלו עד שמגיעים לידי בושה אמיתית מגדלותו יתברך. וכפי שמרמז זאת רבינו בפסוק (במדבר כא י) "באר הפרוה שרים", היינו שלשרים הללו נתגלו ביאורי תורה נעלים ונשגבים כאלו עד שנתייבשו (הפרוה' מלשון 'הפרה' הלבנה ובושה החמה). וזו היא ההשגה העליונה הראויה בגדלות הבורא, שמוחו מושפע בהשגות נעלות כאלו - שמכוחם הוא מגיע לידי הכרה אמיתית בשפלות עצמו, ועד כמה הוא רחוק ממנו ית', ועי"ז הוא נתעלה ביותר. זה "באר" - ביאורי התורה בהשגות אלקות כאלו, ש"חפרוה שרים" - שהשרים מקבלים ממנה מידת שפלות ובושה.

(ונכתב בספר ח"ב - מאמר ז')

הארה של שבת

ונתתי לך מהלכים

בספר "שיח יצחק" (להגאון רבי יצחק אייזיק חבר זצ"ל. בדרוש לשבת פ"ר בראשית, אות צ"ט-ק) כתב עוד בענין של 'השגה בהשגה': "ומזה הטעם נקראים מלאכים 'עומדים', מה שאין כן אדם נקרא 'מהלך', כמו שכתוב אצל יהושע בן יהוצדק: 'ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה'". אצל יהושע בן יהוצדק כתוב שהנביא אמר לו בשם ה' צבא-ות: 'ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה' (זכריה ג, ט). הוא הראה לו מלאכים ואמר לו שיהיה במקומם, רק שהם 'עומדים' ואילו אתה תהיה 'מהלך'!

והענין הוא, שהמלאכים נקראים 'עומדים' מחמת שהם עומדים תמיד על 'השגה אחת'. מלאך גדול או מלאך קטן, כפי שנבראו כך הם נשארים לעולם ועד. ואתה שאתה צדיק - אמר הנביא ליהושע בן יהוצדק - תהיה מחיצתך עמם, אך תהיה 'מהלך'! שתהיה 'מהלך' מהשגה להשגה!

ומבאר ה"שיח יצחק" בלשונו הזהב: "ולכן הצדיקים המובטחים בדביקותם בא-ל חי, להיות משכילים ונהנים מזיו השכינה, אין קץ וגבול להשגתם ממדרגה למדרגה, ולכן נקראים מהלכים, והוא מה שאמר ליהושע, שהוא יזכה למדרגה יותר עליונה ממלאכי השרת, עד שהוא יהיה במדרגת מהלך בין מלאכי השרת שנקראים עומדים. ולכן אמרו רבותינו ז"ל גם כן "צדיקים אין להם מנוחה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר (תהלים פד, ח) "ילכו מחיל אל חיל", רצה לומר שהליכתם ממדרגה למדרגה לחזות בנועם ה' ולהנות מזיו שכינתו, אין לו מקום סיום וקץ, שיהיה אז נקרא בגדר נח ושובת" - אין לזה סיום וקץ! וזהו המקום הנכון והראוי של שורש נשמתנו!

כדי לסבר את האוזן ניתן להמשיך זאת מה שרואים בחוש, כאשר אחד נוסע למנוחה נפשו לנפוש במקום נופש, אוי חלק גדול מהתענוג הוא מה שרואה ומתבונן בדברים נאים ברחבי האופק, בכל מדינה נמצאים דברים אחרים נפלאים הגורמים להנאת האדם, וזה חלק בלתי נפרד מהמנוחה, התענוג הוא מה שרואה ומתפעל מכל הדברים הנפרשים לנגד עיניו מה שלא ראה מימיו דברים נפלאים כאלו!

וכאותה אימרא דמיתאמרא בשם הרבי רבי בונם מפרשיטחא זי"ע (ע"י בספר בית יעקב (אלכסנדר) פ"ר וירא), שיש ראייה מהתורה שצדיק נקרא 'מהלך', כי הפסוק אומר אצל אברהם אבינו (בראשית יח, ב): "והנה שלשה אנשים נצבים עִלְיָו", והם הרי היו מלאכים שהיו נצבים 'עליו' - כי היו מלאכים גדולים ורמים, 'גבריאל', 'מיכאל' און 'רפאל'. ואחר כך כתיב "וירץ לקראתם", והיינו שהיה לקראתם ושוה כמוהם,

ואחר כך כתיב "והוא עומד עליהם", שכבר עלה למעלה ממדרגתם! 'העכער' ווי זיי! והרי זה ראייה שצדיק הוא מהלך!

"השבת נועם הנשמות"

על כל פנים, אנו זוכים מידי שבוע למתנה טובה מבית גנוזי של הקב"ה ושבת שמה, מתנה שהוא 'עולם הבא', 'יום שכולו שבת ומנוחה לחיי עולמים', יש לנו 'שבת' של עולם הבא כאן בעולם הזה! אויף דער וועלט! "יום מנוחה וקדשה לעמך נתת!" שבת הוא יום שאנו מקבלים בו נשמה יתירה! יום של התעלות בקרבת אלקים! יום אשר זוכים להשיג יותר את גדולת הבורא יתברך שמו!

ובוהר הקדוש מובא (חלק ב' דף ר"ה): "יומא דשבתא חדה איהו לכולא" - יום שבת הוא יום אשר כולו חדה ושמה! וממשיך הוהר

” אנו זוכים מידי שבוע למתנה טובה מבית גנוזי של הקב"ה ושבת שמה, מתנה שהוא 'עולם הבא', 'יום שכולו שבת ומנוחה לחיי עולמים', יש לנו 'שבת' של עולם הבא כאן בעולם הזה! אויף דער וועלט! "יום מנוחה וקדשה לעמך נתת!"

הקדוש לאמר: "הא יומא יומא דנשמתין איהו, ולא יומא דגופא", שבת הוא יום של הנשמה! הוא אינו יום של הגוף כלל! וכל תענוגי הגוף ביום השבת הוא אך ורק למען הנשמה שיהיה לה 'רחבות' וניחא למוח שיוכל לעלות לעילא ולעילא בהגשות וקרבת אלקים!

אור פנים של שבת

ואכן רואים בדברי חז"ל ששבת הוא ממש מציאות אחרת. דאיתא בירושלמי (בבבא פ"ק ד) שעם הארץ המוכר טבל, אזי אפילו כשהוא אומר שעושר אותם אין לו נאמנות, אך כאשר שואלים אותו בשבת אם עשיר את הפירות והוא עונה בחיוב, הוא נאמן, והסיבה לכך הוא, כי: "עם הארץ אימת שבת עליו!" והוא הפלא ופלא! אפילו עם הארץ שאין לו פחד לשקר במשך ימות החול, אך בשבת הוא לא יוציא

שקר מפיו! רואים מזה שביום השבת יש 'פחד' מלעבור את פי ה', 'הארה של שבת'!

ובילקוט שמעוני (בראשית ב' רמז ט"ו) מובא דבר פלא גדול על הפסוק "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי" - שאור פניו של האדם משתנה בשבת! כי מכוון הנשמה יתירה שהאדם מקבל, הוא זוכה ל"חכמת אדם תאיר פניו" (קהלת ח, א), וזה לשונו: "ברכו באור פניו של אדם, ולא דומה אור פניו של אדם כל ימות השבת כמו שהוא בשבת!" בסוד 'חכמת אדם תאיר פניו'!

מעלת אכילת שבת

בתקופה לפני הסתלקותו של הגה"ח רבי שמואל הורוויץ ע"ה הייתי פעם אצלו, והוא חישב לפני על פי כתבי האריז"ל על מה שזוכים לקבל בשבת קודש, מה שמקבלים בליל שבת בעת התפילה, מתי מקבלים חלק ה'נפש' מה'נשמה יתירה', מתי מקבלים חלק ה'רוח' מה'נשמה יתירה', ומתי חלק ה'נשמה'. לאחר מכן הוא חישב ומנה מה שזוכים לקבל בשבת בבוקר, ונענה ואמר שהחילוק שיש בין ליל שבת לשבת בבוקר הוא כמו החילוק שבין ימות החול לשבת! ולכן טובלים למקוה בצפרא דשבתא, כי כאילו מקבלים שבת מחדש - עס קומט א' נייער שבת! והסביר מתי מקבלים חלק ה'נפש' שך שבת בבוקר, מתי חלק ה'רוח' ומתי חלק ה'נשמה'.

ולסיום דבריו הוא הפטיר ואמר בלשונו הצח בשפה צפתית עילאית (א"ה: רבי שמואל הורוויץ נולד ונתגדל בעיקר צפת תובב"א): "און ביים עסן פון שבת באקומט מען אן אור פון 'עדן האצילות' פון 'פאר עליון' ממש!" - ובאכילת שבת מקבלים אור של 'עדן האצילות', של 'פאר עליון' ממש. וסיים בכאב ובצער - הוא היה אז חולה מאוד: "און איך בין אוי קראנק, איך קען נישט שבת אריינלייגן א ביסן אין מויל!" - ואני חולה כל כך שאיני יכול להכניס בפה אפילו חתיכת מאכל...

ואכן רביה"ק מפליג מאוד במעלת אכילת שבת, עד שכתב: (ליקוטי סי' נ"ו, אות ה'): "ועונג שבת הזה, זה בחינת אכילה בקדושה. כי אכילת ימי החול, נהנה ממנה גם כן הסטרא אחרא. אבל מאכילת שבת, אין חלק לסטרא אחרא כלל וכלל. וזה שצוה אותנו על אכילת שבת, כמ"ש (שמות ט"ו): "אכלוהו היום כי שבת היום לה'". כי אכילת שבת, נעשה קדושה ואלוקות גמור, בלא תערובת סיגים כלל. ויכול לפעול באכילת שבת, מה שפועל בתענית". כל כך גדלה אכילת שבת!

(וע"ע בסי' רע"ז, ובתניינא סי' י"ז).

לא להתבלבל מהקולות והרעמים

ב"ה יום א' לסדר וישב תשל"ב פעה"ק ירושלים ת"ו בכ"א

ההבל, ולהיות בבחי' אחד היה אברהם' ולעסוק במלכות שמים כל מה שביכלתנו עלינו ועל בנינו וחברינו. כי גרים אנו בארץ הזאת, וכל בואינו לזה העולם הוא להמליכו ולייחדו דוקא בתוך תוקף החושך השורה בעולם הזה, ובפרט בעקבתא דמשיחא, בהתגברות החושך שלפני האור [...]

ולכן העצה במצב זה לקיים "מאויבי תחכמי" לילך נגדם, להתגבר בקדושה ג"כ במסירות נפש, ובפרט בעתים הללו שמתגבר בעולם הארץ-אנפין דקליפה, גגם הברית שהוא 'אבי אבות הטומאה' (כמבואר בסי' רמ"ב בלקו"מ), וזה בסוד נפש הקליפה של דור המבול שהמיתה את כל העולם.

ומכיון שהתאוהו של טומאת מת שולטת כ"כ בעולם, א"כ מובן שהתיקון ע"ז הוא כמאמרם ז"ל: "הרצפה שיחיה ימית את עצמו", היינו להתגבר ע"ז במסירות נפש [...], ואז דייקא נזכה להרגיש טעם של חיים נצחיים ולחזות בנועם ה'.

ויה"ר שנוכה להמתיק את המרירות של התאוות ע"י 'הא מילחא דממתיק מרירותא' (המלח ממתיק המרירות של פגה"ב - זהר בראשית המא) ועיין בסי' כג (על קושיית סבי דבי אתונא) "ומילחא מי סריא" (וכי המלח מסריח), היינו שמלח אינו מתקלקל לעולם. ונלע"ד שמרמו, כי שמירת הברית הוא חיים נצחיים לעולם, היפך טומאת מת, והיינו אריך אנפין דקדושה, שמרמו על ספירת כתר, היפך כרת, כי היפך כרת הוא חיים נצחיים, ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום.

ונא להעתיק עבורי לבל אדחה מהשי"ת ומהתורה הקדושה ומהצדיקים האמיתיים, ואזכה להכלל בחיים חיש קל מהרה, ולחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, אני וזרעי וזרעי עד עולם.

הרו"ש וטובתו יעקב מאיר בן ח"י דינה

...ומה שכתב מהפלא בעולם שהצדיק "מחלל מפשענו [...]" ותקצר היריעה מה שיש להאריך בענין זה. וכמה מעשיות מסיפוריו הק' (בספה"ק סיפורי מעשיות) סובבים ענין זה, איך שסוד האמת הוא בגלות כל ימי הגלות. ויתכן שזה ימשך עד שיהיה התיקון האמיתי [...]

ומוהרנ"ת בליקוטי הלכות (ברכת השחר ג, אות יז) כותב, שגם סוד המחלוקת של שבטי י"ה עם יוסף הצדיק, הגם שזה למעלה מהשגתנו, אבל בדק מן הדק היה ענין של סוד העלמה של הצדיק יסוד עולם והיכלי התמורות.

ויש לי המון דוגמאות וענינים על זה. והעיקר מה שצריך לדעת הלכה למעשה. הדנה במסכת שבת (דף ק"ח ע"א) מפרש רש"י, שחבלי משיח זה 'קטגוריא בין תלמידי חכמים' (ואגב, ג' סעודות בשבת הם סגולה להנצל מזה) משמע שצריכים להזהר שלא להכניס את הראש להתבלבל מזה, כי זה מטריד ומפריד מאד [...]

בימי נעורי למדתי בשיבת סלונים, ושמעתי או מהר"מ (שליט"א) [זצ"ל] על הקולות וברקים ורעמים ורוחות שהיו במעמד הר סיני, כמובן שלא היו דברים פשוטים, אעפ"כ מובא בזהר שהיו כאלו ששמו את לבם לה'קולות', ויש ששמו את לבם ל'רעמים' וה'רוחות', וזעירין אינון, ר"ל מעט היו ששמו את לבם לה'אנכי'. ואמר (הר"מ הנ"ל) שכן סביב כל דבר אמת ותסידות יש מחלוקת ופאליטיק והתנגדות וקושיות, שהם בחי' קולות וברקים ורעמים ורוחות. ומי שאינו זוכה, שם לבו לכל הבלבולים אשר סביב, ולבסוף נשאר בחוץ ולא זכה לטעום טעם אור הגנוז, בבחי' 'האנכי', בחי' נועם האמת הגנוז באור החסידות.

רביה"ק כותב בהשיר שלפני לקו"מ: "נסבול עולם עד יביא עני בן מחפש בגנוי אביו". לכן צריכים לעזוב כל הבלבולים הללו על

נפשות חסידיות | סיפורים ולקחיהם מאת מו"ר שליט"א

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמר ומכתבי מורינו שליט"א

התהילים מדי יום ביומו... לשאלת הרב משה בלוי ז"ל לסיבת הנהגה זו, השיב, כי נשא אשה לאחר שעבר את שנת העשרים, ואין לך דבר המזכך הזוהמא והקלי' כמו אמירת תהלים. אולם כפי הנראה היו לו עוד טעמים בדבר. ואכן היה ר' יוסף חיים איש מוצלח מאד, ובכל אשר פנה השכיל והצליח. כל דבריו קלעו למטרה, וכל פעולותיו הצליחו תמיד, מאותה הסיבה שכל מהלכיו היו רוויים בתפילה להשי"ת, אשר רצון יראיו יעשה, ונענה מהרה מן השמים. נמצא שלא הפסיד כלום מהזמן שהקדיש לאמירת התהלים.

ידוע כי הרה"צ רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל היה מסיים מדי יום ביומו את כל ספר התהלים, והיה הדבר לפלא, מנין נטל זמן לכן, שכידוע היה אחד ממנהיגי וקברניטי הדור הקודם בתקופות הקשות והגורליות לשה פזורה ישראל, ועל שכמו הוטלו תפקידים רבים וקשים. לחם את מלחמת ה', וגרר הפרצות בירושלים. כל השאלות ובעיות הכלל והפרט הובאו אליו. יושב על מדין לפסוק בשאלות החמורות שבתורה הזקוקים לעיון ממושך ואחריות כבדה. מנהיג ה"כוללות" מכאן ומנהל ה"חברא קדישא" מכאן, היה יושב ועוסק בתורה לעצמו, ומוסר שיעורים בפני רבים, ועם כל זה הצליח לסיים את כל ספר

מעשה רב

ירידה לפעמים פירושה כמו שנעשה לירח שלא נותר לה כלום מעצמה - ועם כל זה צריך להתחזק